

at komme de Fattiges Kasse til Hjælp, og naar der har været anført, at den ene Kommune var rigere end den anden, er det egentlig ikke paa den Maade, man skal se Sagen; thi det er jo egentlig Statteyderne, der bidrage til de Fattiges Kasse, naar saadanne Anmodninger komme. Det er lige saa vel Godsaereren som Husmanden, der maa bidrage sit til Kommunens Kasse, og naar der altsaa tages Hjælp derfra til de Fattiges Kasse, er det altsaa i Birkeligheden Statteyderne, der have ydet den. Ved her at tage en Million af Statskassen, som jo lugner af Millioner, som vistnok med god Grund kunne siges paa en mindre heldig og mindre praktisk Maade at være komne deri, nemlig paa Grund af vore uheldige Statteforhold — og fordeler den til Kommunerne, er det jo i Grunden kun en Tilbagebetaling til Statteyderne af de Bidrag, de have ydet til Statskassen. Jeg kan derfor ikke se, at der er noget saa overordentlig Forkert i Flerallets Forslag; jeg tror netop, at det vil gjøre Gavn, og jeg tror, at man kan være fuldstændig overbevist om, at der ikke er en eneste Kommune, der, naar den faar det Bidrag, som er paatænkt, vil anvende det anderledes, end at Arbejderne langt hellere, naar de kunne faae Arbejde, ville gaa til Arbejdet, end de ville modtage Hjælpen uden saadant. — Man er slet ikke saa tilbøjelig til at være rundhaandet i Kommunerne, saa den Frygt, tror jeg, er fuldstændig ubegrundet, og det gjør mig ondt, at denne Frygt er udtalt, thi det synes, at man har den Mistillid til de uheldigere stillede Individuer i Samfundet, at de skulde foretrække at doerne istedetfor som selvstændige Mænd, naar de have Arbejde, og der altsaa er Midler til at leve, at forskaffe sig det Nødvendige. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) udtalte, at Kapitalerne var forvrugte. Sa, jeg forbaufedes over den Tver, hvormed det ærede Medlem igaar tilbageviste den fremsatte Tanke om, at der muligvis kunde komme en Aktielov. (Wille: Jeg tilbageviste den ikke). I hvert Tilfælde udtalte det ærede Medlem sig misbilligende om denne Tanke. Hvad der er fremkommet i den sidste Tid af Oplysninger om Aktieforetagender og af forskellige Ufføringer, synes virkelig at gjøre en saadan Lov temmelig nødvendig. Jeg vil gaa endnu videre. Jeg ønsker ikke, at man skal blive staaende herved, jeg tror, at man skulde gaa endnu videre og træffe Foranstaltninger, som i høi Grad vilde have en gavnligere Indflydelse paa Arbejdernes Vilkaar, en gavnligere Indflydelse i Retning af, at større Tilbud om Arbejde vilde fremkomme, end det nu er Tilfældet. For vistnok en halv Snes Aar siden var der en Bevægelse i Tyn i Anledning af et Pengeinstituts Optreden. 12—1,500 større og mindre Agerbrugere sendte i den Anledning et Andragende til Finantsministeren angaaende forskellige Ting, og de opnaaede at faae hans Med-

virkning til at fremkalde en Stat paa udenlandske Verdpapirer, men derimod at faae en Statsrevision nedsat til at føre Tilsyn med mere eller mindre offentlige Pengekasser, naaede man ikke. I en Tid som denne, hvor Banker og Sparekasser i Grunden ere noget i Misikredit, er det i høieste Grad uheldigt, at de Penge, som ellers vilde tilflyde disse Instituter, undrages dem. Jeg veed saaledes bestemt, at for Diebliffet er der grumme mange Sparekasser og adskillige Banker, som ikke have en eneste Skilling disponibel, og Grunden dertil er ikke den, at der ikke er Kapitaler blandt Folk, men den, at Folk af Mistillid trække deres Penge ud og gemme dem hjemme. Det er uheldige Forhold for Arbejdsgiverne, og der er mange af disse, der ere uheldig stillede, idet de kunde ønske store Arbejderforetagender udsøgte, men maa undlade det af Mangel paa den nødvendige Kapital. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til den høitærede Finantsminister, som jo vistnok er en udmærket dygtig Forretningsmand, om der ikke nu, saaledes som allerede foreslaaet for 10 Aar siden, kunde blive skabt en offentlig Statsrevision til at føre Tilsyn med de nævnte forskellige Kasser. Jeg tror, der derved vil komme en Tryghed ind i alle Forhold her i Landet, en lang større Garanti i saa Henseende for disse Kasser, og Pengene, som nu holdes tilbage hjemme, ville atter strømme frit og frisk igen ud i Livet, ud i Befolkningen og fremkalde nye Foretagender, medens en stor Del af de Foretagender, som paatænkes, netop nu hemmes paa Grund af manglende Kapital. Jeg skal slutte med, hvad jeg tidligere bemærkede, nemlig, at jeg agter at stemme for begge Forslag, og skulde den høitærede Finantsministers her proponerede Kapital ikke være tilstrækkelig, vil jeg ønske, at han vil forlange endnu Mere; jeg gaar nemlig meget gjerne med til alle saadanne Foranstaltninger. Jeg anser det imidlertid ogsaa for min Pligt at stemme for Forslaget under Nr. 12, idet jeg efter vore Samfundsforhold anser det for forstandigt, naar Tilstande som de nuværende ere tilstede, at lade de Fattiges Kasse bidrage til at afhjælpe Nøden.

Kruse: Jeg kan ikke lade være at udtale overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), at jeg led en stor Skuffelse ved det ærede Medlems Foredrag. Da det ærede Medlem reiste sig, ventede jeg at høre en i det Mindste fra hans Standpunkt grundig Beileidning gjennem Hovedspørgsmaalet, som her foreligger, og selv om det ærede Medlem af de af ham nævnte Grunde ikke fandt sig foranlediget til udsærlig at afhandle Spørgsmaalet under Nr. 12, forekommer det mig, at, da han væsentlig stillede sig paa Regjeringens Side, havde der været al mulig Grund for ham til grundigt, tydeligt og klart at gennemgaa det Forslag, som Regjeringen